

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 2009-2010**

16 DECEMBER 2009

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (II)*Evocatieprocedure***VERSLAG**

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **COLLIGNON**

I. INLEIDING

Dit optioneel bicameraal wetsontwerp werd in de Kamer van volksvertegenwoordigers oorspronkelijk ingediend als een wetsontwerp van de regering (stuk Kamer, nr. 52-2161/1).

SÉNAT DE BELGIQUE**SESSION DE 2009-2010**

16 DÉCEMBRE 2009

Projet de loi portant des dispositions diverses en matière de Justice (II)*Procédure d'évocation***RAPPORT**

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
M. COLLIGNON

I. INTRODUCTION

Le présent projet de loi, qui relève de la procédure bicamérale optionnelle, a été déposé initialement à la Chambre des représentants en tant que projet de loi du gouvernement (doc. Chambre, n° 52-2161/1).

Samenstelling van de commissie / Composition de la commission :

Voorzitter / Président : Patrik Vankrunkelsven.**Leden / Membres :**

CD&V	Sabine de Bethune, Hugo Vandenberghe, Pol Van den Driessche, Tony Van Parys.
MR	Alain Courtois, Marie-Hélène Crombé-Berton, Christine Defraigne.
Open Vld	Martine Taelman, Patrik Vankrunkelsven.
Vlaams Belang	Hugo Coveliers, Anke Van dermeersch.
PS	Christophe Collignon, Philippe Mahoux.
sp.a	Guy Swennen, Myriam Vanlerberghe.
cdH	Céline Fremault.
Écolo	Cécile Thibaut.

Plaatsvervangers / Suppléants :

Wouter Beke, Dirk Claes, Nahima Lanjri, Els Schelfhout, Elke Tindemans.
Berni Collas, Alain Destexhe, Philippe Monfils, Caroline Persoons.
Nele Lijnen, Ann Somers, Marc Verwilghen.
Yves Buysse, Jurgen Ceder, Joris Van Hauthem.
Caroline Désir, Philippe Moureaux, Franco Seminara.
John Crombez, Marleen Temmerman, Johan Vande Lanotte.
Francis Delpérée, Dimitri Fourny.
Benoit Hellings, Zakia Khattabi.

*Zie :***Stukken van de Senaat :****4-1551 - 2009/2010 :**

Nr. 1 : Ontwerp geëvoceerd door de Senaat.

*Voir :***Documents du Sénat :****4-1551 - 2009/2010 :**

N° 1 : Projet évoqué par le Sénat.

Het werd op 15 december 2009 aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers, met 81 stemmen bij 39 onthoudingen.

Het werd op 15 december 2009 overgezonden aan de Senaat en op 16 december geëvoceerd.

De commissie heeft het voorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 15 en 16 december 2009, in aanwezigheid van de minister van Justitie.

Met toepassing van artikel 27.1, tweede lid, van het Reglement van de Senaat, heeft de commissie de bespreking van dit wetsontwerp aangevat vóór de eindstemming in de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De commissie diende tevens het wetsontwerp houdende diverse bepalingen I te behandelen, dat onder de verplicht bicamerale procedure valt. Voor de bespreking van dat ontwerp wordt verwezen naar stuk Senaat nr. 4-1550/1.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE MINISTER VAN JUSTITIE

Het voorliggende wetsontwerp omtrent een reeks wijzigingen van technische aard of rechtzettingen waarmee de doeltreffendheid van justitie kan worden verbeterd.

Hoofdstuk 2. Diverse wijzigingen van strafrecht en strafprocesrecht

Afdeling I — Wijziging van artikel 490 van het Strafwetboek

Artikel 2

Het gaat om een aanpassing van de terminologie die gebruikt wordt in het hoofdstuk met betrekking tot de misdrijven die verband houden met de staat van faillissement: de woorden «het inschrijvingsnummer in het handelsregister» worden vervangen door de woorden «het ondernemingsnummer».

Afdeling II — Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering

Artikel 3

Audiovisueel opname van verhoor

Het huidige artikel 112ter Sv. bepaalt dat de procureur of onderzoeksrechter de audiovisuele opname van een verhoor kan bevelen.

Il a été adopté à la Chambre des représentants le 15 décembre 2009 par 81 voix et 39 abstentions.

Il a été transmis au Sénat le 15 décembre 2009 et évoqué le 16 décembre 2009.

La commission de la Justice l'a examiné lors de ses réunions des 15 et 16 décembre 2009, en présence du ministre de la Justice.

Conformément à l'article 27.1, alinéa 2, du règlement du Sénat, la commission a entamé l'examen du projet avant le vote final à la Chambre des représentants.

La commission était également saisie du projet de loi portant des dispositions diverses I, soumis à la procédure bicamérale obligatoire. Pour la discussion de ce projet, il est renvoyé au document du Sénat n° 4-1550/1.

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DU MINISTRE DE LA JUSTICE

Le projet de loi à l'examen comprend une série de modifications de nature technique ou de réformes qui permettront d'améliorer l'efficacité de la justice.

Chapitre 2. Modifications diverses de droit pénal et de procédure pénale

Section I. — Modification de l'article 490 du Code pénal

Article 2

Il s'agit d'une adaptation de la terminologie usitée dans le chapitre relatif aux infractions liées à l'état de faillite: les mots «d'immatriculation au registre de commerce» sont remplacés par les mots «d'entreprise».

Section II. — Modifications du Code d'instruction criminelle

Article 3

Enregistrement audiovisuel de l'audition

L'actuel article 112ter du Code d'instruction criminelle dispose que le procureur du Roi ou le juge d'instruction peut ordonner l'enregistrement audiovisuel d'une audition.

Paragraaf 3 bepaalt dat een proces-verbaal wordt opgemaakt van de belangrijkste elementen van het onderhoud en eventueel de meest relevante passages overgeschreven.

Paragraaf 4 bepaalt dat bij verzoek van één van de partijen dient overgegaan tot de volledige en letterlijke overschrijving van het volledige verhoor.

Het College van procureurs-generaal wees er terecht op dat gezien de technologische evoluties en de investering die dit vraagt van materiële en personele middelen, dit niet meer van deze tijd is.

Paragraaf 4 wordt dan ook aangepast in die zin dat de partijen de passages die zij bijkomend wensen opgenomen en overgeschreven te zien in een proces-verbaal dienen aan te duiden.

Artikelen 4 en 13

Voorlopige hechtenis

De wetgever heeft op een bepaald moment artikel 136ter Sv. (mogelijkheid controle K.I. bij voorlopige hechtenis langer dan 6 maanden) en art. 22bis WVH (mogelijkheid tot invrijheidstelling bij bevestiging voorlopige hechtenis in criminele zaken voor 3 maanden) ingevoerd.

De wetgever heeft echter onvoldoende duidelijk gepreciseerd hoe de indiening van het verzoekschrift dient te gebeuren.

Het wetsontwerp bepaalt dat dit dient te gebeuren door neerlegging ter griffie, respectievelijk de griffie van het hof van beroep, respectievelijk de griffie van de raadkamer.

Artikel 5

De korte dagvaardingstermijn (3 dagen) is niet mogelijk voor de politierechtbank, wegens een vergetelheid bij een wetswijziging. Dit wordt rechtgezet, zodat iemand die aangehouden is op kortere termijn voor de politierechtbank kan verschijnen (zoals dit al uitdrukkelijk voorzien is voor de correctionele rechtbank).

Als gevolg van een vroegere wijziging van de wet betreffende de voorlopige hechtenis kunnen personen in voorlopige hechtenis worden geplaatst, ook voor bepaalde feiten die voor de politierechtbank worden gebracht.

Le § 3 prévoit que le procureur du Roi ou le juge d'instruction dresse un procès-verbal dans lequel il reprend les principaux éléments de l'entretien et éventuellement une retranscription des passages les plus significatifs.

Le § 4 prévoit qu'à la demande d'une des parties, il doit être procédé à la retranscription intégrale et littérale de l'enregistrement de l'audition.

Le Collège des procureurs généraux a fait observer, à juste titre, que cette possibilité ne se justifiait plus à l'heure actuelle, étant donné l'évolution technologique que nous connaissons et les investissements considérables en moyens matériels et en personnel que cette retranscription nécessite.

Le paragraphe en question est dès lors adapté de manière à prévoir que les parties doivent désigner les passages additionnels qu'elles souhaitent voir retranscrits dans un procès-verbal.

Articles 4 et 13

Détention préventive

Le législateur a introduit à une certaine époque l'article 136ter du Code d'instruction criminelle (possibilité de contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation en cas de détention préventive de plus de 6 mois) et l'article 22bis de la loi relative à la détention préventive (possibilité de mise en liberté en cas d'ordonnance de maintien en détention préventive en matière criminelle pour 3 mois).

Toutefois, le législateur n'a pas suffisamment précisé les modalités pratiques d'introduction des requêtes.

Le projet de loi prévoit que la requête devra être déposée au greffe de la cour d'appel ou au greffe de la chambre du conseil, selon le cas.

Article 5

Le délai de citation abrégé (3 jours) n'est pas applicable devant le tribunal de police, en raison d'un oubli commis lors d'une modification légale. Cet oubli est réparé, de manière à ce qu'une personne qui a été arrêtée puisse comparaître plus rapidement devant le tribunal de police (conformément à la possibilité prévue explicitement pour le tribunal correctionnel).

À la suite d'une modification antérieure de la loi relative à la détention préventive, des personnes peuvent également être placées en détention préventive pour certains faits portés devant le tribunal de police.

De wetgever is vergeten in artikel 146 van het Wetboek van strafvordering de mogelijkheid op te nemen tot verkorting van de dagvaardingstermijnen tot drie vrije dagen in het geval van voorlopige hechtenis voor de vervolgte feiten. Het nieuw ingevoegde lid herneemt hier letterlijk de bewoordingen van de overeenkomstige bepaling voor de correctionele rechtbank, namelijk artikel 184, derde lid, van het Wetboek van strafvordering.

Artikel 6

Sinds de programmawet II van 27 december 2006 is het onduidelijk of iemand nog vrijwillig kan verschijnen voor de correctionele rechtbank. Het wordt voorgesteld om uitdrukkelijk in te voeren (zoals dit uitdrukkelijk al bepaald is voor de politierechtbank).

De opheffing van artikel 15, eerste lid, van de wet op de herziening van de tarieven in strafzaken door artikel 7, 1, van de programmawet (II) van 27 december 2006, blijkt in rechtspraak en rechtsleer tot onzekerheid te leiden omtrent de al dan niet mogelijkheid van vrijwillige verschijning voor de correctionele rechtbank.

Door de expliciete inschrijving van de mogelijkheid tot vrijwillige verschijning voor de correctionele rechtbank wordt aldus een einde gesteld aan deze onzekerheid.

Artikel 7

Aanpassing buitengewone termijn van verzet bij arrestatie in het buitenland

De bepaling beoogt een aanpassing van de buitengewone termijn om verzet aan te tekenen in strafzaken bij een aanhouding/opsluiting in het buitenland.

De buitengewone termijn om verzet aan te tekenen tegen een veroordeling bij verstek niet aan de persoon betekend, neemt een aanvang op de dag na deze waarop de beklaagde kennis heeft gekregen van de betekening van het verstekvonnis.

Er is nood aan betere waarborgen van de rechten van een bij verstek veroordeelde, zeker wanneer hij kennis krijgt van zijn veroordeling bij arrestatie in het buitenland naar aanleiding van een Europees aanhoudingsbevel of een uitleveringsverzoek.

De aanpassing dringt zich op omwille van het nieuwe Europese kaderbesluit dat in de maak is inzake de tenuitvoerleggingen van verstekvonnissen. Hierin worden immers gemeenschappelijke regels vastgelegd voor de erkenning en/of tenuitvoerlegging van rech-

Le législateur a omis de prévoir à l'article 146 du Code d'instruction criminelle la possibilité d'abrégier les délais de citation à trois jours francs en cas de détention préventive pour les faits poursuivis. Le nouvel alinéa inséré reprend littéralement la formulation de la disposition correspondante pour le tribunal correctionnel.

Article 6

Depuis la loi programme (II) du 27 décembre 2006, une incertitude est apparue au sujet de la possibilité ou non de comparution volontaire devant le tribunal correctionnel. Il est proposé d'inscrire explicitement cette possibilité de comparution volontaire devant le tribunal correctionnel (à l'instar de celle déjà prévue explicitement pour le tribunal de police).

L'abrogation de l'article 15, alinéa 1er, de la loi sur la révision des tarifs en matière criminelle par l'article 7, 1 de la loi-programme (II) du 27 décembre 2006, s'avère être source d'incertitude dans la jurisprudence et la doctrine quant à la possibilité ou non de comparaître volontairement devant le tribunal correctionnel.

Il est mis fin à cette incertitude en inscrivant explicitement la possibilité de comparaître volontairement devant le tribunal correctionnel.

Article 7

Adaptation du délai extraordinaire d'opposition en cas d'arrestation à l'étranger

La disposition vise à adapter le délai extraordinaire d'opposition en matière pénale en cas d'arrestation/incarcération à l'étranger.

Le délai extraordinaire d'opposition à une condamnation par défaut non signifiée à la personne concernée prend cours le jour qui suit celui où le prévenu a eu connaissance de la signification du jugement par défaut.

Il est indispensable de mieux garantir les droits de la personne condamnée par défaut, surtout lorsqu'elle a connaissance de sa condamnation lors d'une arrestation à l'étranger en exécution d'un mandat d'arrêt européen ou d'une demande d'extradition.

L'adaptation est rendue nécessaire par la nouvelle décision-cadre européenne en préparation concernant l'exécution des jugements par défaut. Cette décision-cadre vise en effet à fixer des règles communes relatives à la reconnaissance et/ou à l'exécution, dans

terlijke beslissingen in een ander land genomen bij verstek. Het is aangewezen om *de lege ferenda* hiermede reeds rekening te houden.

Bovendien is België ter zake veroordeeld door het Europees Hof voor de rechten van de mens bij arrest van 24 mei 2007, waarbij het Hof oordeelde dat een bij verstek veroordeelde persoon, aangehouden in het buitenland, onvoldoende was ingelicht inzake zijn rechten, meer bepaald wat betreft de termijn en wijze waarop verzet diende aangetekend te worden.

Om hieraan tegemoet te komen werd enerzijds een nieuwe richtlijn opgesteld in de schoot van het College van procureurs-generaal (uniforme werkwijze voor opgave van de rechten), doch anderzijds dringt zich ook een wetswijziging op.

Veroordeelden aangehouden in het buitenland, die meestal kennis krijgen van de betekening van het verstekvonnis door betekening van het Europees aanhoudingsbevel of uitleveringsverzoek en zich door hun situatie in een moeilijke positie bevinden om verzet aan te tekenen, krijgen uitgebreidere rechten.

De aanvang van de termijn om buitengewoon verzet aan te tekenen begint pas te lopen vanaf het ogenblik dat de betrokkene daadwerkelijk wordt uitgeleverd aan België, met andere woorden bij opsluiting in een Belgische gevangenis.

Er zijn twee uitzonderingen :

— veroordeelden die reeds in kennis werden gesteld van de betekening van het verstekvonnis in België en voor zover zij niet aangehouden werden in het buitenland binnen de gewone termijn van verzet. Een aanhouding in het buitenland geeft geen nieuw recht op verzet;

— veroordeelden die terug in vrijheid werden gesteld zonder uitgeleverd te worden aan België. Hier neemt de termijn van 15 dagen een aanvang bij de invrijheidstelling in het buitenland

Afdeling III. Wijziging van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

Artikel 8

Aanpassing vergoeding onwerkzame voorlopige hechtenis

De aanpassing dringt zich op als gevolg van een uitspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens dd. 13/01/2005. Een persoon die buiten vervolging is gesteld wegens onvoldoende bewijzen door een onderzoeksgerecht, dient onder de huidige wetgeving het bewijs te leveren van zijn onschuld om aanspraak te kunnen maken op vergoeding.

un État membre, de décisions judiciaires prises par défaut dans un autre État membre. Il est indiqué d'en tenir compte dès à présent, *de lege ferenda*.

En outre, la Belgique a été condamnée en la matière par la Cour européenne des droits de l'homme, qui a estimé, dans son arrêt du 24 mai 2007, qu'une personne condamnée par défaut, arrêtée à l'étranger, n'avait pas été suffisamment informée de ses droits, en particulier en ce qui concerne le délai et les modalités d'opposition.

Pour remédier à cette situation, une nouvelle directive a été élaborée au sein du Collège des procureurs généraux (procédure uniforme de notification des droits), mais une modification législative n'en reste pas moins nécessaire.

Les personnes condamnées détenues à l'étranger, qui ont généralement connaissance de la signification du jugement par défaut via la signification du mandat d'arrêt européen ou de la demande d'extradition et qui, vu leur situation, sont en position difficile pour former opposition, bénéficieront ainsi de droits plus étendus.

Le délai extraordinaire d'opposition ne prend cours qu'au moment où l'intéressé est effectivement extradé vers la Belgique, c'est-à-dire au moment de son incarcération dans une prison belge.

Deux exceptions sont prévues :

— pour les personnes condamnées qui ont déjà eu connaissance en Belgique de la signification du jugement par défaut, pour autant qu'elles n'aient pas été arrêtées à l'étranger au cours du délai ordinaire d'opposition. Leur arrestation à l'étranger ne génère pas de nouveau droit d'opposition;

— les personnes condamnées qui ont été remises en liberté sans être extradées vers la Belgique. Dans ce cas, le délai de 15 jours prend cours au moment de la libération à l'étranger.

Section III. — Modification de la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante

Article 8

Adaptation de l'indemnité en cas de détention préventive inopérante

L'adaptation s'impose à la suite d'un arrêt rendu le 13 janvier 2005 par la Cour européenne des droits de l'homme. En vertu de la législation actuelle, une personne qui a bénéficié d'un non-lieu prononcé par une juridiction d'instruction pour manque de preuves, doit prouver son innocence pour pouvoir prétendre à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante.

Het Hof oordeelde dat dit een schending uitmaakt van het vermoeden van onschuld.

Deze bepaling wordt dan ook geschrapt waardoor voor alle vormen van buitenvervolginstelling, om welke reden ook, dezelfde regels gelden.

Afdeling IV. — Financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Artikelen 9 tot en met 12

Ingevolge arrest nr. 196/2006 van 13 december 2006 van het Grondwettelijk Hof moeten twee bepalingen van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen worden gewijzigd, teneinde slachtoffers die gekozen hebben voor de burgerlijke procedure wanneer de strafvordering niet werd uitgeoefend dan wel door het openbaar ministerie werd geseponneerd, in staat te stellen een verzoek om hulp in te dienen bij de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Dit wetsontwerp beoogt tevens een uniformisering door te voeren van de in artikel 31 van de wet gebruikte bewoordingen voor rechthebbenden na een overlijden (nabestaanden en verwanten).

Daarenboven voorziet het wetsontwerp in een gelijke behandeling van de rechthebbenden naargelang het overlijden het gevolg is van een opzettelijke gewelddaad dan wel van een reddingsdaad, alsook van rechthebbenden na een vermissing en rechthebbenden na een overlijden ten gevolge van een opzettelijke gewelddaad.

Om humanitaire redenen wordt niet langer een onderscheid gemaakt tussen personen (slachtoffers of redders) die wettig in het land verblijven en zij die niet wettig in het land zijn.

De voorwaarden voor de toekenning van financiële steun aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden worden versoepeld voor de ouders van minderjarigen.

Tot slot wordt nog voorzien in een aanpassing van de bewoordingen van de wet, teneinde de commissie in staat te stellen rekening te houden met het gedrag van de verzoeker indien deze heeft bijgedragen tot het ontstaan van de schade of de toename ervan.

Afdeling V. — Wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Artikel 14

Dit artikel werd ingevoegd bij de bespreking in de Kamer. Het handelt over de teruggave in geval van buitenvervolginstelling, vrijspraak, ontslag van

La cour a jugé que cette exigence viole la présomption d'innocence.

La disposition en question est dès lors supprimée, de sorte que les mêmes règles s'appliquent à toutes les formes et à tous les motifs de non-lieu.

Section. IV. — L'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels.

Articles 9 à 12

À la suite de l'arrêt (n° 196/2006) rendu le 13 décembre 2006 par la Cour Constitutionnelle, deux dispositions de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres doivent être modifiées afin de permettre à la victime qui a choisi de recourir à la procédure civile lorsque l'action publique n'a pas été exercée ou a été classée sans suite par le ministère public, d'introduire une demande d'aide auprès de la commission pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels.

Le présent projet vise également à réaliser une uniformisation des termes utilisés à l'article 31 pour désigner les ayants-droit d'une personne décédée (proches et parents).

Le projet de loi prévoit un alignement des ayant droit selon que le décès résulte d'un acte intentionnel de violence ou d'un acte de sauvetage ainsi que des ayants droits d'une personne disparue et des ayants droits d'une personne décédée à la suite d'un acte intentionnel de violence

Pour des raisons humanitaires il n'est plus fait de distinction entre les personnes (victimes ou sauveteurs) qui séjournent légalement dans le pays et celles qui ne sont pas légalement dans le pays.

Les conditions d'octroi de l'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence pour les parents de mineurs sont assouplies.

Enfin, il est prévu d'adapter la formulation de la loi afin de permettre à la commission de prendre en considération le comportement de la victime qui a contribué à la réalisation du dommage ou à son aggravation.

Section V. — Modification de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

Article 14

Cet article a été inséré lors des discussions à la Chambre. Il est relatif à la restitution en cas de renvoi des poursuites, d'acquiescement, d'absolution ou de

rechtsvervolgning en voorwaardelijke veroordeling, evenals in geval van verjaring van de strafvordering,

Hoofdstuk 3. Diverse wijzigingen van burgerlijk recht en internationaal privaatrecht

Afdeling I. — Wijziging van artikel 1426, § 3, van het Burgerlijk Wetboek

Artikel 15

Het betreft een louter terminologische aanpassing. De voorgestelde wijziging bestaat erin de woorden «het centrale handelsregister» te vervangen door de woorden «de Kruispuntbank van Ondernemingen».

Afdeling II. — Wijziging van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht met het oog op haar aanpassing aan de verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen («Rome II»)

Artikelen 16 en 17

Deze artikelen strekken tot aanpassing van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht aan de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen («Rome II»).

Het ontwerp strekt tot verwijzing naar de verordening enkel en alleen voor de onder het toepassingsgebied ervan vallende onderwerpen op grond van artikel 1 van de verordening. Deze verwijzingstechniek is in het wetboek toegepast voor alle internationale instrumenten met universele verwijzingsregels, bijvoorbeeld voor verkeersongevallen op de weg (artikel 99, § 2, 5, WIPR).

Aldus zal de rechtsbeoefenaar de verordening toepassen voor alle geschillen die onder het materiële toepassingsgebied ervan vallen, terwijl hij de artikelen 99 tot 108 van het Wetboek blijft toepassen op niet-contractuele verbintenissen voortvloeiend uit een onrechtmatige daad of uit een quasi-contract die uit dit gebied gesloten worden.

Afdeling III. — Afstamming

Artikelen 18 en 19

De wet van 1 juli 2006 heeft een vereenvoudiging meegebracht van de procedure tot erkenning door een

condamnation conditionnelle mais également en cas de prescription de l'action publique.

Chapitre 3. Modifications diverses de droit civil et de droit international privé

Section I. — Modification de l'article 1426, § 3, du Code civil

Article 15

Il s'agit d'une simple modification terminologique. En effet, cette modification consiste en un remplacement des mots «registre central du commerce» par les mots «Banque-Carrefour des Entreprises»

Section II. — Modification de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, en vue de l'adapter au règlement (CE) n° 864/2007 du Parlement européen et du Conseil du 11 juillet 2007 sur la loi applicable aux obligations non contractuelles («Rome II»)

Article 16 et 17

Le projet de loi vise à adapter la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé à l'entrée en vigueur du règlement (CE) n° 864/2007 du Parlement européen et du Conseil du 11 juillet 2007 sur la loi applicable aux obligations non contractuelles («Rome II»).

Le projet vise à renvoyer simplement au règlement pour les seules matières entrant dans le domaine d'application de celui-ci en vertu de son article 1er. Cette technique de renvoi a été adoptée par le Code à propos de chaque instrument international contenant des règles de conflit de lois de caractère universel, par exemple en matière d'accidents de la circulation routière (article 99 du Code, § 2, 5).

Ainsi, le praticien aura à appliquer le règlement pour tout litige entrant dans le domaine matériel de celui-ci, tandis qu'il continuera d'appliquer les articles 99 à 108 du Code aux obligations non contractuelles dérivant d'un fait dommageable ou d'un quasi-contract qui sont exclues de ce domaine.

Section III. — Filiation

Articles 18 et 19

La loi du 1er juillet 2006 a simplifié la procédure de la reconnaissance d'un enfant conçu par un homme

gehuwde man van een kind verwekt bij een andere vrouw dan zijn echtgenote. Een «eenvoudige» kennisgeving van de erkenning (artikel 319*bis* van het Burgerlijk Wetboek) is in de plaats gekomen van de procedure tot homologatie van de erkenning.

Teneinde een oplossing aan te reiken voor de problemen die in de praktijk worden veroorzaakt door een aantal parketten en rechtbanken, wordt een overgangsbepaling ingevoegd, die onmiddellijke uitwerking verleent aan artikel 319*bis* van het Burgerlijk Wetboek in verband met de vaststelling van de afstamming en de gevolgen ervan (bijvoorbeeld wat de naam betreft).

Bovendien worden, ter wille van de rechtszekerheid, de eventuele beslissingen bekrachtigd die de ambtenaren van de burgerlijke stand vóór 1 juli 2007 hebben genomen.

Hoofdstuk 4. Diverse wijzigingen van gerechtelijk recht en handelsrecht

Afdeling I. — Wijzigingen in het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek

Het wetsontwerp bevat verschillende bepalingen die tot doel hebben bepaalde problemen op te lossen die zijn opgedoken als gevolg van de inwerkingtreding van de wet van 15 mei 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek en tot herstel van artikel 509*quater* van het Strafwetboek.

Zo zijn de artikelen 20 tot 37 in de eerste plaats «reparatiebepalingen», die ertoe strekken technische verbeteringen aan te reiken om het goede verloop van het deskundigenonderzoek te bevorderen.

Partijen kunnen, zoals in het verleden, opnieuw in overleg een deskundige voordragen. De rechter kan van die keuze afwijken, weliswaar bij een met reden omklede beslissing.

De deskundigen geven alleen advies over de in het vonnis bepaalde opdracht, behoudens overeenstemming tussen de partijen.

Teneinde aan de onduidelijkheid tegen welke beslissingen er inzake het deskundigenonderzoek rechtsmiddelen kunnen aangewend worden, te verhelpen en om het verloop van het deskundigenonderzoek te optimaliseren, worden de beslissingen tot regeling van het verloop van de procedure van het deskundigenonderzoek, niet meer vatbaar voor verzet of hoger beroep.

Uitzonderingen daarop zijn de beslissing tot wraak/vervanging van de deskundige, tot bepaling van de consignatie van het voorschot op kosten en ereloon en de beslissing tot begroting daarvan. Deze uitzonderingen zijn uitvoerbaar bij voorraad en worden uitgesloten van de devolutieve werking van het hoger beroep.

marié avec une femme autre que son épouse. Une «simple» notification de reconnaissance (article 319*bis* du Code Civil) a remplacé l'ancienne procédure d'homologation de reconnaissance.

Afin de mettre fin aux problèmes soulevés par un certain nombre de parquets et de tribunaux, dans la pratique, une disposition transitoire est insérée, qui accorde un effet immédiat à l'article 319*bis* du Code Civil relatif à l'établissement de la filiation et aux effets de celle-ci (par ex : le nom).

En outre, sont confirmées, par souci de sécurité juridique, les éventuelles décisions des officiers de l'état civil prises depuis le 1er juillet 2007.

Chapitre 4. Modifications diverses de droit judiciaire et de droit commercial

Section I. — Modifications du Code judiciaire concernant l'expertise judiciaire.

Le projet de loi à l'examen contient diverses dispositions qui ont pour objet de remédier à certains problèmes mis en lumière suite à l'entrée en vigueur de la loi du 15 mai 2007 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'expertise et rétablissant l'article 509*quater* du Code pénal.

Les articles 20 à 37 constituent ainsi, avant tout, des dispositions «réparatrices», qui tendent à apporter des améliorations techniques susceptibles de favoriser le bon déroulement de la procédure d'expertise.

Comme c'était le cas par le passé, les parties peuvent à nouveau proposer un expert d'un commun accord. Le juge peut ne pas respecter ce choix, mais à condition de motiver sa décision.

Les experts ne donnent un avis que sur la mission définie dans le jugement, sauf accord entre les parties.

Afin de remédier à la confusion qui entoure la question de savoir quelles décisions concernant l'expertise judiciaire sont susceptibles de voies de recours et d'optimiser le déroulement de l'expertise, il est prévu que les décisions de règlement du déroulement de la procédure d'expertise ne sont plus susceptibles d'opposition ni d'appel.

Les exceptions à cette règle sont la décision relative à la récusation/au remplacement de l'expert, à la détermination de la partie tenue de consigner la provision sur les frais et honoraires et à la taxation des frais et honoraires. Ces exceptions sont exécutoires par provision et sont exclues de l'effet dévolutif de l'appel.

In het artikel betreffende de wraking van de deskundige wordt een loutere verduidelijking en een aanpassing aan de voormelde rechtsmiddelenwijziging doorgevoerd.

De installatievergadering (IV), in de huidige wetgeving vaak als nutteloos ervaren aangezien deze enkel niet wordt georganiseerd indien de partijen daarmee instemmen, wordt nu enkel mogelijk indien de rechter het noodzakelijk acht of indien alle verschenen partijen het gevraagd hebben.

Er wordt expliciet bepaald dat de IV ook op een andere plaats kan plaatsvinden (niet alleen in raadkamer). Dit vergroot gebeurlijk het nut van de IV. De aanwezigheid van de deskundige op de IV wordt vereist, tenzij de rechter oordeelt dat een telefonisch of ander telecommunicatiecontact volstaat. In het geval van een niet toegestane afwezigheid wordt zijn vervanging mogelijk en wordt een nieuwe IV georganiseerd. De beslissing na installatievergadering omvat de eventuele aanpassing van de opdracht «ingeval partijen het daarover eens zijn» (vermijden dat de controle-rechter de door (een) andere rechter(s) bepaalde opdracht zomaar kan wijzigen).

De inwerkingstelling van de deskundige verliest haar automatische karakter (niet steeds gewenst, bijvoorbeeld onderhandelingen) door aan de verschenen partijen de mogelijkheid te geven tot opschorting van de kennisgeving van de beslissing tot deskundigenonderzoek. Op elk ogenblik kan de deskundige evenwel door een partij geactiveerd worden door een verzoek tot kennisgeving.

Na de weigering door een deskundige van zijn opdracht, kunnen partijen hun opmerkingen formuleren en wijst de rechter eenvoudigweg een andere deskundige aan zonder de procedure van vervanging te volgen.

Indien er geen installatievergadering wordt bepaald, wordt de termijn (na de kennisgeving van de beslissing tot deskundigenonderzoek of consignatie) voor de deskundige om de datum van de aanvang van de werkzaamheden te bepalen, verlengd van 8 naar 15 dagen. 8 dagen werd als te kort ervaren.

Indien er geen installatievergadering plaatsvindt, worden bepaalde vermeldingen (noodzaak technische raadgevers, raming kostprijs, consignatie en vrijgave voorschot, termijn neerlegging eindverslag) in de beslissing tot deskundigenonderzoek verplicht opgenomen (nu optioneel).

Partijen dienen hun stukken 8 dagen (inkorting door de rechter mogelijk) voor de installatievergadering aan de deskundige te overhandigen teneinde het nut van deze vergadering te vergroten.

Dans l'article relatif à la récusation de l'expert, on apporte simplement des précisions et des adaptations à la modification précitée des voies de recours.

La réunion d'installation, souvent considérée comme inutile dans la législation actuelle, étant donné qu'on ne renonce à l'organiser que si les parties marquent leur accord à cet effet, n'est désormais possible que si le juge l'estime nécessaire ou si toutes les parties qui ont comparu en font la demande.

Il est prévu explicitement que la réunion d'installation peut se tenir à un autre endroit (et pas uniquement en chambre du conseil), ce qui en augmentera éventuellement l'utilité. La présence de l'expert à la réunion d'installation est requise, sauf si le juge estime qu'un contact par téléphone ou par tout autre moyen de télécommunication est suffisant. En cas d'absence non justifiée de l'expert, celui-ci peut être remplacé et une nouvelle réunion d'installation est organisée. La décision prise à l'issue de la réunion d'installation précise l'adaptation éventuelle de la mission «avec l'accord des parties» (le but étant d'éviter que le juge de contrôle ne puisse modifier purement et simplement la mission définie par un (des) autre(s) juge(s).

La mise en œuvre de l'expertise perd son caractère automatique (qui n'est pas toujours souhaitable, par exemple en cas de négociations) lorsqu'on donne aux parties qui ont comparu la possibilité de suspendre la notification de la décision d'expertise. La procédure d'expertise peut toutefois être réactivée à tout moment par une des parties, au moyen d'une demande de notification.

Après qu'un expert a refusé sa mission, les parties peuvent formuler leurs observations et le juge désigne simplement un autre expert sans appliquer la procédure de remplacement.

Si aucune réunion d'installation n'est prévue, le délai dont dispose l'expert (après notification de la décision d'expertise ou de consignation) pour fixer la date de début des travaux est porté de 8 à 15 jours. En effet, le délai de 8 jours était jugé insuffisant.

En l'absence de réunion d'installation, certaines mentions actuellement facultatives (nécessité de faire appel à des conseillers techniques, estimation du coût, consignation et libération de la provision, délai de dépôt du rapport final) devront désormais obligatoirement figurer dans la décision d'expertise.

Les parties sont tenues de remettre leurs pièces à l'expert 8 jours avant la réunion d'installation (ce délai peut toutefois être écourté par le juge), afin d'accroître l'utilité de cette réunion.

De procedure van het verzoek tot verlenging van de termijn voor de neerlegging van het eindverslag wordt verder uitgewerkt. Partijen kunnen hun opmerkingen formuleren en de rechter beslist of ze gehoord worden.

— Een loutere technische aanvulling.

— Er wordt expliciet bepaald dat een verzoening schriftelijk wordt vastgesteld.

— Na een verzoening en bij de neerlegging van het definitief verslag moet de deskundige geen stukken en nota's meer ter griffie neerleggen. Deze worden rechtstreeks aan de partijen terug overgekonden.

— Bij een gezamenlijk verzoek tot vervanging van de deskundige is de behandeling in raadkamer niet meer vereist. Het horen van, het aanwezig zijn van deskundigen bij een onderzoeksmaatregel, het mondeling verslag doen ter zitting en het horen van technische raadgevers wordt beter uitgewerkt.

Voortaan kan, naast de partijen, ook de deskundige verzoeken zijn technische raadgevers te horen

— Teneinde eventuele toekomstige problemen inzake de consignatie van het voorschot op kosten en ereloon op te vangen, kan de Koning, mocht dit nodig blijken, de modaliteiten van de consignatie bepalen.

— Ingeval de daartoe aangeduide partij niet tot consignatie overgaat, kan de meest gerede partij het voorschot in consignatie geven en de deskundige op de hoogte brengen..

— Bij de vrijgegeven bedragen van het voorschot dient de rechter expliciet te bepalen of ze BTW omvatten. De deskundige is verantwoordelijk voor het ter zake inlichten van de rechter.

Voortaan geeft de tot betaling aangewezen partij in plaats van de griffie of kredietinstelling kennis van de consignatie. De betalende partij bezorgt de deskundige een bewijs van betaling.

— De doorstorting door een kredietinstelling van het vrijgegeven deel van het geconsigneerde voorschot werd vergeten in de wet en wordt nu ingeschreven.

— Bij een niet-consignatie kan de rechter een bevel tot tenuitvoerlegging geven.

— Bij een niet-consignatie kan de deskundige de vervulling van zijn opdracht schorsen of uitstellen.

— Een mogelijk stilzwijgende instemming met de staat van kosten en ereloon wordt opgenomen teneinde de vele taxaties te voorkomen.

— De oude criteria ter begroting van het ereloon worden opnieuw ingevoerd.

— De gangbare praktijk van de voorlegging door de deskundige van de begroting van kosten en ereloon

La procédure de la demande de prolongation du délai de dépôt du rapport final est affinée. Les parties peuvent formuler leurs observations et le juge décide de les entendre ou non.

— Un ajout purement technique.

— Il est prévu explicitement qu'une conciliation est constatée par écrit.

— Après une conciliation et lors du dépôt du rapport définitif, l'expert ne doit plus déposer de pièces ni de notes au greffe. Celles-ci sont transmises directement aux parties.

— En cas de demande conjointe de remplacement de l'expert, la comparution en chambre du conseil n'est plus requise. Les modalités relatives à l'audition des experts, à leur présence à une mesure d'instruction, au rapport oral à l'audience et à l'audition des conseillers techniques sont affinées.

Désormais, outre les parties, l'expert peut lui aussi demander qu'on entende ses conseillers techniques.

— Afin de pallier d'éventuels problèmes futurs concernant la consignation de la provision sur les frais et honoraires, le Roi peut, si nécessaire, fixer les modalités de la consignation.

— Dans le cas où la partie désignée à cet effet ne procède pas à la consignation, la partie la plus diligente peut consigner la provision et en informer l'expert.

— Le juge doit préciser expressément si les montants libérés de la provision incluent la TVA. L'information du juge en la matière incombe à l'expert.

C'est désormais la partie désignée pour le paiement, et non plus le greffe ou l'établissement de crédit, qui notifie la consignation. La partie qui effectue le paiement remet une preuve de paiement à l'expert.

— Le versement, par un établissement de crédit, de la partie libérée de la provision consignée avait été omis dans la loi; cet oubli est à présent réparé.

— En cas de non-consignation, le juge peut en délivrer exécutoire.

— En cas de non-consignation, l'expert peut suspendre ou reporter l'exécution de sa mission.

— Une possibilité d'accord tacite avec l'état de frais et d'honoraires est prévue de manière à éviter les nombreuses taxations.

— Les anciens critères de taxation des honoraires sont réinstaurés.

— La pratique courante de la présentation, par l'expert, de la taxation des frais et honoraires à

aan de kredietinstelling ter uit- of terugbetaling, wordt in de wet ingeschreven.

Afdeling II. — Aanpassing van wettelijke bepalingen in uitvoering van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemersloketten en houdende diverse bepalingen.

Artikelen 38 tot 45

Het gaat om louter terminologische wijzigingen om woorden te vervangen die niet meer aangepast zijn aan de wetgeving betreffende de Kruispuntbank van Ondernemingen, de modernisering van het handelsregister en de oprichting van erkende ondernemersloketten.

Artikelen 46 en 47 (nieuw) en artikel 52 (nieuw)

Deze artikelen voorzien in een wettelijke regeling voor de overdracht van een algemeenheid of een bedrijfstak voor alle rechtspersonen, door middel van de toepassing van artikel 770 van het Wetboek van Vennootschappen. Zo wordt de lacune aangepakt die er onder meer voor vzw's, internationale vzw's en stichtingen bestond en die in de rechtsleer voor enige controverse zorgde. Door de voorgestelde wijziging wordt artikel 770 van het wetboek voor vennootschappen van toepassing verklaard op alle rechtspersonen. Door middel van artikel 52 van dit wetsontwerp wordt in de vzw-wet van 1921 verder verduidelijkt hoe bepaalde artikelen uit het Wetboek van Vennootschappen moeten worden gelezen in het kader van hun toepassing op vzw's, internationale vzw's en stichtingen.

Afdeling III. — Wijzigingen van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerken en de stichtingen

Artikelen 49 tot 51

Deze artikelen hebben een 3-voudig doel:

1. Bij invoering van het DIMONA-systeem werd de vzw-wet van 1921 niet aangepast. De wetgeving die betrekking heeft op vzw's, private stichtingen en internationale verenigingen wordt door deze artikelen aangepast aan de DIMONA-regelgeving die voorziet in een invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling.

2. De huidige vzw-wet voorziet voor grote vzw's, private stichtingen en internationale verenigingen erin

l'établissement de crédit en vue du paiement ou du remboursement, est inscrite dans la loi.

Section II. — Adaptation de dispositions légales en exécution de la loi du 16 janvier 2003 portant création d'une Banque-Carrefour des Entreprises, modernisation du registre de commerce et création des guichets d'entreprises agréés, et portant diverses dispositions.

Articles 38 à 45

Il s'agit de simples modifications terminologiques visant à remplacer les termes devenus inadaptés à la législation relative à la Banque-Carrefour des Entreprises, modernisation du registre de commerce et création des guichets d'entreprises agréés.

Articles 46 et 47 (nouveaux) et article 52 (nouveau)

Ces articles prévoient un régime légal applicable à la cession d'une universalité ou d'une branche d'activité à toute personne morale, en application de l'article 770 du Code des sociétés. Cette disposition comble une lacune qui existait notamment pour les ASBL, les AISBL et les fondations et qui avait suscité une certaine controverse dans la doctrine. La modification proposée a pour effet que l'article 770 du Code des sociétés est déclaré applicable à toutes les personnes morales. L'article 52 du projet à l'examen précise dans la loi de 1921 sur les ASBL comment certains articles du Code des sociétés doivent être lus dans le cadre de leur application aux ASBL, AISBL et fondations.

Section III. — Modifications de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations

Articles 49 à 51

Ces articles visent un triple objectif:

1. Lors de l'instauration du système DIMONA, la loi de 1921 sur les ASBL n'a pas été adaptée. Ces articles adaptent la législation sur les ASBL, les AISBL et les fondations privées à la réglementation DIMONA qui prévoit l'instauration d'une déclaration immédiate d'occupation.

2. Dans sa forme actuelle, la loi sur les ASBL prévoit que certaines grandes ASBL, fondations

dat zij één of meerdere commissarissen moeten aanduiden die een controle van (i) de financiële toestand, (ii) de jaarrekening en (iii) de regelmatigheid daarvan in het licht van de regelgeving en de statuten, zullen doorvoeren. De wetgeving omtrent de bezoldiging van de commissaris en de inhoud van het verslag van de commissaris worden door de voorgestelde wijzigingen meer gelijklopend met de verplichtingen die door het Wetboek van Vennootschappen aan de daarin opgenomen vennootschapsvormen worden opgelegd.

3. Daarnaast wordt voor de vzw's en private stichtingen die hun jaarrekening moeten neerleggen bepaald dat zij een vergoeding moeten betalen bij neerlegging van hun jaarrekening bij de Nationale Bank van België, ten behoeve van de werking van de commissie boekhoudkundige normen

Afdeling IV — Wijzigingen ingevolge de gewijzigde derde en zesde vennootschapsrichtlijnen

Artikelen 53 tot 57

Deze afdeling van het voorontwerp van wet strekt ertoe de wijzigingen in de derde en zesde vennootschapsrichtlijnen om te zetten in onze nationale wetgeving (Richtlijn 2007/63/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 tot wijziging van richtlijn 78/855/EEG en 82/891/EEG van de Raad wat betreft de verplichte opstelling van een verslag van een onafhankelijke deskundige bij fusies of splitsingen van naamloze vennootschappen).

Rekening houdend met de structuur van ons Wetboek van Vennootschappen zijn de bepalingen van de derde en zesde richtlijn niet alleen van toepassing op de naamloze vennootschap, maar ook op andere vennootschapsvormen.

Deze artikelen schaffen de eis van een verslag bij fusie of splitsing af voor zover de aandeelhouders en houders van overige titels die stemrecht verlenen, hun instemming geven. Voor de vennootschappen betreft het een administratieve vereenvoudiging.

Hoofdstuk 5 Wijzigingen inzake adoptie

Artikelen 58 tot 65

De wet van 28 oktober 2008 werd vorig jaar aangenomen met het oog op het verlengen van de geldigheidsduur van geschiktheidsvonnissen en attesten inzake adoptie: de geschiktheidsvonnissen waren 3 jaar geldig, maar konden worden verlengd door de centrale federale autoriteit. Iets meer dan een jaar na de goedkeuring van de wet, moet worden vastgesteld

privées et associations internationales sont tenues de désigner un ou plusieurs commissaires qui effectueront un contrôle (i) de la situation financière, (ii) des comptes annuels (iii) et de leur régularité au regard de la loi et des statuts. Les modifications proposées mettent les dispositions relatives à la rémunération du commissaire et au contenu du rapport du commissaire plus en phase avec les obligations imposées par le Code des sociétés aux formes de sociétés visées dans ledit Code.

3. En outre, il est prévu que les ASBL et les fondations privées qui doivent déposer leurs comptes annuels auprès de la Banque nationale de Belgique, sont tenues de verser une indemnité au profit du fonctionnement de la commission des normes comptables lors du dépôt de leurs comptes auprès de la BNB.

Section IV. — Modifications suite aux modifications des troisième et sixième directives société

Articles 53 à 57

Cette section de l'avant-projet de loi a pour objet de transposer dans notre législation nationale les modifications apportées aux troisième et sixième directives société (Directive 2007/63/CE du Parlement européen et du Conseil du 13 novembre 2007 modifiant les directives 78/855/CEE et 82/891/CEE du Conseil pour ce qui est de l'exigence d'un rapport d'expert à l'occasion des fusions ou des scissions des sociétés anonymes).

Compte tenu de la structure de notre Code des sociétés, les dispositions des troisième et sixième directives s'appliquent non seulement à la société anonyme mais également à d'autres formes de société.

Ces articles suppriment l'exigence d'un rapport en cas de fusion ou de scission pour autant que les actionnaires et les porteurs des autres titres conférant un droit de vote donnent leur consentement. Il s'agit d'une simplification administrative pour les sociétés.

Chapitre 5. Modifications en matière d'adoption

Articles 58 à 65

La loi du 28 octobre 2008 a été adoptée l'année dernière afin de prolonger d'un an la durée de validité des jugements d'aptitude à adopter: les jugements constatant l'aptitude avaient une durée de 3 ans mais pouvaient désormais être prolongés moyennant décision de l'autorité centrale fédérale. Un peu plus d'un an après l'adoption de cette loi, force est de constater que

dat die termijn van vier jaar (3+1) vaak onvoldoende is voor kandidaat-adoptanten bij internationale adoptie.

Dit ontwerp komt dus terug op het systeem dat bij de voornoemde wet van 28 oktober 2008 werd ingevoerd en voert een nieuw systeem in dat is gebaseerd op de rechterlijke controle van de geschiktheid.

Het ontwerp wijzigt artikel 1231-31 van het Gerechtelijk Wetboek en stelt de initiële geldigheidsduur van de geschiktheidsvonnissen vast op vier jaar.

Bovendien creëert dit ontwerp binnen het Gerechtelijk Wetboek een procedure tot verlenging van de geschiktheid om te adopteren zodat kandidaat-adoptanten via een vereenvoudigde procedure voor de rechtbank die het oorspronkelijke vonnis velde, een aanvraag kunnen indienen.

Een update van het verslag van het door de bevoegde instanties uitgevoerde maatschappelijk onderzoek wordt bezorgd aan de griffie. Dit bijgewerkte verslag omvat een evaluatie van de huidige situatie van de adoptant of adoptanten en beschrijft de eventuele elementen die een invloed kunnen hebben op de geschiktheid om te adopteren (zoals de geboorte van een biologisch kind, een slechte echtelijke verstandhouding of een scheiding, een veroordeling, moeilijk kunnen omgaan met het wachten op de adoptie, ...).

De geldigheidsduur van het vonnis dat de geschiktheid verlengt, verstrijkt twee jaar na de uitspraak.

Als er op het einde van de geldigheid van het vonnis tot verlenging van de geschiktheid geen enkel kind werd voorgesteld, dan kunnen de kandidaten een nieuwe aanvraag indienen onder precies dezelfde voorwaarden en telkens met een update van het verslag van het maatschappelijk onderzoek.

III. BESPREKING

De heer Monfils stelt een vraag aan de minister in verband met de gerechtelijke expertise. Men weet dat, wanneer er een verzoek tot begroting wordt geformuleerd en er geen akkoord is tussen de partijen, die partijen of de deskundige een beroep kunnen doen op de rechter voor de begroting van de kosten en erelonen. Spreker vraagt of de rechter ten gronde gebonden is door de uitspraak van de magistratuur die over de begroting heeft beslist.

De minister beaamt dit.

De heer Monfils stelt vervolgens vast dat de financiële bijstand voor slachtoffers van opzettelijke gewelddaden werd uitgebreid tot slachtoffers die

ce délai de quatre années (3+1) s'avère, dans la pratique de l'adoption internationale, souvent insuffisant pour que les candidats adoptants se voient proposer un enfant.

Le présent projet revient dès lors sur le système mis en place par la loi du 28 octobre 2008 précitée et instaure un nouveau système basé sur le contrôle judiciaire de l'aptitude.

Il modifie l'article 1231-31 du Code judiciaire et fixe à quatre années la durée initiale de validité des jugements d'aptitude.

Le présent projet crée par ailleurs une procédure de renouvellement de l'aptitude à adopter au sein du Code judiciaire pour autoriser les candidats adoptants à introduire une demande par une procédure simplifiée introduite devant le tribunal qui a rendu le jugement initial.

Une actualisation du rapport de l'enquête sociale réalisée par les instances compétentes est transmise au greffe. Elle comprend une évaluation de la situation actuelle de l'adoptant ou des adoptants et décrit les éventuels éléments susceptibles d'avoir une incidence sur l'aptitude à adopter (tels que la naissance d'un enfant biologique, une mésentente conjugale ou une séparation, une condamnation, la question de la difficulté de gérer l'attente de l'adoption, ...).

La validité du jugement prolongeant l'aptitude expire deux ans après son prononcé.

Si aucun enfant n'a été proposé au terme de la validité du jugement prolongeant l'aptitude, les candidats peuvent introduire une nouvelle demande exactement dans les mêmes conditions et moyennant, à chaque fois, une réactualisation du rapport d'enquête sociale.

III. DISCUSSION

M. Monfils interroge le ministre à propos de l'expertise judiciaire. On sait que, lorsqu'une demande de taxation est formulée, si les parties ne s'accordent pas, elles-mêmes ou l'expert peuvent saisir le juge afin qu'il procède à la taxation des frais et honoraires. L'intervenant demande si le juge du fond est tenu par l'appréciation du magistrat qui a décidé de la taxation.

Le ministre répond par l'affirmative.

M. Monfils constate ensuite que l'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence a été étendue aux victimes en séjour illégal. L'orateur n'a

illegaal in het land verblijven. Spreker heeft geen bezwaar tegen die wijziging maar benadrukt dat die slachtoffers in de meeste gevallen niet of slecht verzekerd zijn. In plaats van te komen tot een aanvullend systeem waarbij de verzekering van de begunstigden ten minste gedeeltelijk in een tegemoetkoming voorziet, zal de tegemoetkoming bijgevolg volledig ten laste zijn van de commissie voor de vergoeding van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. Wordt er in de nodige financiële middelen voorzien om te voorkomen dat men in een situatie terechtkomt waarbij men geen tegemoetkoming meer kan geven aan mensen die ten minste gedeeltelijk verzekerd zijn?

Spreker herinnert er ook aan dat de Senaat een jaar geleden eenparig de schadeloosstelling van de slachtoffers van daden van moed en zelfopoffering heeft goedgekeurd, ondanks de bezwaren van de diensten. Hiervoor baseerde de Senaat zich enigszins op het systeem van de schadeloosstelling van de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. Spreker verbaast zich erover dat men in dit kader niet hetzelfde systeem heeft overgenomen als voorgesteld in de voorliggende bepalingen. Als voorbeeld vermeldt hij iemand die illegaal in het land verblijft en die iemand in het water ziet vallen. Hij duikt in het water om die persoon te redden en loopt daardoor een longontsteking op, maar beschikt niet over de nodige middelen om de ziekenhuiskosten voor zijn behandeling te betalen. Waarom voorziet men, om diezelfde reden, ook niet in een tegemoetkoming voor iemand die illegaal in het land verblijft?

De minister bevestigt ten eerste dat, om humanitaire redenen, er geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen personen die legaal in ons land verblijven en illegalen. De minister verwijst naar het gezin waarvan een kind in Antwerpen werd vermoord en waarvan het verzoek onontvankelijk werd verklaard, wat een schandaal veroorzaakte. De wijziging strekt ertoe een oplossing aan te reiken voor dat soort situaties. Het klopt dat dit soort mensen zelden over een verzekering beschikt, maar er wordt in de nodige financiële middelen voorzien. De minister verwijst in dat verband naar de verduidelijkingen die de vertegenwoordiger van de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden zal geven.

Wat de slachtoffers van daden van moed en zelfopoffering betreft, voorziet de bestaande wet reeds in een soortgelijk systeem. Mensen die illegaal in het land verblijven krijgen dus ook een tegemoetkoming.

De vertegenwoordiger van de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders antwoordt dat men inderdaad uitgaat van een meeruitgave, die moeilijk te voorspellen is maar niet erg hoog zal zijn.

pas d'objection à l'égard de cette modification, mais il souligne que, dans la plupart des cas, ces victimes sont mal ou pas assurées. Dès lors, au lieu d'aboutir à un système supplétif, où l'assurance des bénéficiaires intervient au moins pour une part, l'intervention sera intégralement à charge de la commission d'indemnisation des victimes d'actes intentionnels de violence. Les budgets adéquats sont-ils prévus, afin que l'on évite d'en arriver à une situation où l'on ne pourrait plus intervenir en faveur de ceux qui sont au moins partiellement assurés?

L'intervenant rappelle en outre que le Sénat a voté à l'unanimité, il y a moins d'un an, et malgré les réticences de l'administration, l'indemnisation des victimes d'actes de courage et de dévouement, en calquant quelque peu le système sur celui de l'indemnisation des victimes d'actes intentionnels de violence. L'orateur s'étonne que l'on n'ait pas, dans ce cadre, repris le même système que celui proposé dans les dispositions à l'examen. Il cite comme exemple l'acte d'une personne en séjour illégal, qui verrait quelqu'un tomber à l'eau, qui plongerait pour le sauver, et contracterait à cette occasion une pneumonie, mais n'aurait pas les moyens de payer les frais d'hospitalisation liés à son traitement. Pourquoi, par identité de motifs, ne pas prévoir aussi une intervention en faveur d'une telle personne en séjour illégal?

Le ministre confirme tout d'abord que, pour des raisons humanitaires, il n'est plus fait de distinction entre les personnes qui séjournent légalement dans le pays et celles qui se trouvent en séjour illégal. Le ministre se réfère au cas de la famille de l'enfant tué à Anvers, dont la demande aurait été irrecevable, ce qui avait provoqué un scandale. La modification en projet vise à rencontrer ce genre de cas. Il est vrai que ce type de personnes dispose rarement d'une assurance, mais les budgets nécessaires sont prévus. Le ministre renvoie à ce sujet aux précisions qui seront données par le représentant de la commission pour l'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence.

En ce qui concerne les victimes d'actes de courage et de dévouement, la loi existante prévoit déjà un système similaire. Les personnes en séjour illégal bénéficient donc aussi d'une intervention.

Le représentant de la commission pour l'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels répond que l'on se base effectivement sur une dépense supplémentaire. Bien que difficile à chiffrer, elle ne devrait pas être très

Men beschikt echter niet over precieze cijfers aangezien het hier juist gaat om illegalen.

In de huidige wetgeving komt een persoon die illegaal verblijft wel in aanmerking voor financiële hulp als occasionele redder, maar echter niet als slachtoffer. Aldus komt een illegale die een daad stelt om een andere illegale vriend te redden hier dus in aanmerking, de illegale vriend blijft echter in de kou staan. De voorliggende bepalingen willen dit verschil opheffen.

De heer Vandenberghe wil even stilstaan bij de vaststelling dat de wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het deskundigenonderzoek, die in mei 2007 door het Parlement werden gejaagd, opnieuw moeten worden geamendeerd. Dit was voorspelbaar aangezien de onaanvaardbare wijze waarop het Parlement de wijzigingen in 2007 diende goed te keuren en gelet op de kritiek die toen reeds werd geuit. Iedereen wist toen reeds dat een wetswijziging nodig zou zijn om op het terrein aanvaard en toegepast te kunnen worden. Helaas opteerde men toch voor een goedkeuring van een slechte wetgeving in 2007, met heel wat procedures, kosten en verzuring tot gevolg.

Spreker heeft ook enkele technische vragen bij de artikelen 4 en 7.

Artikel 4

Wijziging van artikel 136ter, § 2, van het Wetboek van strafvordering — het toezicht van de kamer van inbeschuldigingstelling op langdurige gerechtelijke onderzoeken, waarbij de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt, na zes maanden onderzoek

Hierbij wordt het begin van deze paragraaf aangepast in die zin dat verduidelijkt wordt dat het verzoekschrift van de inverdenkinggestelde moet neergelegd worden op de griffie van het hof van beroep.

In het verslag van de kamercommissie staat dat het verzoekschrift dient te worden neergelegd op de griffie van het hof van beroep, wanneer de raadkamer geen uitspraak gedaan heeft binnen de zes maanden na het bevel van aanhouding.

In de Kamer werd de vraag gesteld of het verzoekschrift niet met de post kon worden opgestuurd. De minister antwoordde dat het verzoekschrift wel degelijk dient te worden neergelegd ter griffie van het hof van beroep.

De vraag rijst of de persoon die zich in voorlopige hechtenis bevindt, zich kan wenden tot de griffie van de gevangenis (moet nog worden onderzocht) — de betrokkene kan moeilijk zelf naar de griffie van het hof van beroep stappen.

importante. On ne dispose cependant pas de chiffres précis étant donné qu'il s'agit précisément d'illégaux.

Dans la législation actuelle, une personne en séjour illégal peut bénéficier d'une aide financière en tant que sauveteur occasionnel, mais pas en tant que victime. Cela veut donc dire qu'un illégal qui pose un acte pour sauver un ami, en situation illégale comme lui, peut bénéficier de l'aide alors que son ami restera sur le carreau. Les dispositions à l'examen entendent supprimer cette différence.

M. Vandenberghe veut s'appesantir quelque peu sur la constatation que les modifications du Code judiciaire en ce qui concerne l'expertise judiciaire, que le Parlement a dû examiner et voter au pas de charge en mai 2007, doivent une nouvelle fois être amendées. C'était prévisible étant donné la manière inacceptable dont le Parlement a dû approuver ces modifications en 2007 et compte tenu des critiques qui avaient déjà été émises à l'époque. Tout le monde savait déjà à ce moment-là qu'il faudrait modifier la loi pour rendre les dispositions concernées acceptables et applicables sur le terrain. L'on a hélas préféré voter une mauvaise loi en 2007, avec toutes les conséquences qui en ont découlé en termes de procédures, de frais et d'amertume.

L'intervenant a aussi les quelques questions techniques suivantes à poser à propos des articles 4 et 7.

Article 4

Modification de l'article 136ter, § 2, du Code d'instruction criminelle — le contrôle, par la chambre des mises en accusation, après six mois d'enquête, des instructions qui se prolongent et dans le cadre desquelles l'inculpé se trouve en détention préventive

Le début du paragraphe en question est adapté de manière à préciser que la requête de l'inculpé doit être déposée au greffe de la cour d'appel.

D'après le rapport de la commission de la Chambre, la requête doit être déposée au greffe de la cour d'appel lorsque la chambre du conseil n'a pas statué dans les six mois à compter de la délivrance du mandat d'arrêt.

Un député a demandé si la requête ne peut pas être envoyée par la poste. Le ministre a répondu que la requête devait bel et bien être déposée au greffe de la cour d'appel.

Reste à savoir si une personne en détention préventive peut s'adresser au greffe de la prison (à vérifier) — l'intéressé pouvant difficilement se rendre en personne au greffe de la cour d'appel.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 187, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering — verzet tegen een vonnis van de correctionele rechtbank.

Het nieuwe artikel 356 van het Wetboek van Strafvordering (overname oud artikel 382 van het Wetboek van Strafvordering) verklaart deze regeling ook van toepassing op de procedure voor het hof van assisen.

Er zijn problemen gerezen met de tenuitvoerlegging van de Europese aanhoudingsbevelen die door het parket in België werden uitgevaardigd ten aanzien van een persoon die in België bij verstek is veroordeeld.

Normaal gezien heeft de bij verstek veroordeelde 15 dagen om in verzet te komen na de betekening. Indien de betekening niet aan de persoon in kwestie werd gedaan, heeft men de buitengewone termijn van verzet van 15 dagen na de kennisname van de betekening van de uitspraak.

Die buitengewone termijn kan nog worden verlengd volgens de regeling van artikel 55 van het Gerechtelijk Wetboek en het koninklijk besluit nr. 301 van 30 maart 1936 (15 dagen voor buurlanden — 30 dagen voor de rest van Europa — 80 dagen voor de rest van de wereld).

Met betrekking tot het ontwerp van kaderbesluit betreffende de tenuitvoerlegging van verstekvonnissen van de Europese Unie, stelt spreker dat er momenteel een regeling met betrekking tot deze materie wordt uitgewerkt in de schoot van de Europese Unie.

Het ontwerp kaderbesluit bevat een regeling voor het geval dat een vonnis bij verstek werd gewezen. De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel kan worden geweigerd voor de uitvoering van een vrijheidsbeneming, indien de betrokkene niet in persoon is verschenen op het proces dat tot de beslissing heeft geleid, tenzij er kan aangetoond worden dat:

a) tijdig

(i) persoonlijk is gedagvaard, daarbij op de hoogte is gebracht van het tijdstip en de plaats van het proces dat tot de beslissing heeft geleid of anderszins daadwerkelijk officieel in kennis is gesteld van het tijdstip en de plaats van het proces, zodat op ondubbelzinnige wijze vaststaat dat de betrokkene op de hoogte was van het voorgenomen proces;

en

(ii) ervan in kennis is gesteld dat een beslissing kan worden gegeven indien hij niet op het proces verschijnt;

Article 7

Cet article modifie l'article 187, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle — opposition à un jugement du tribunal correctionnel.

Le nouvel article 356 du Code d'instruction criminelle (qui reprend le texte de l'ancien article 382 du Code d'instruction criminelle) rend ce régime également applicable à la procédure devant la cour d'assises.

Des problèmes se sont fait jour au niveau de l'exécution des mandats d'arrêt européens décernés par le parquet en Belgique à l'égard d'une personne condamnée par défaut dans notre pays.

Normalement, toute personne condamnée par défaut peut faire opposition au jugement ou à l'arrêt dans les 15 jours qui suivent sa signification. Si la signification n'a pas été faite en parlant à sa personne, le détenu dispose d'un délai supplémentaire de 15 jours à compter de la signification de l'arrêt ou du jugement.

Ce délai extraordinaire peut encore être prorogé aux termes de l'article 55 du Code judiciaire et de l'arrêté royal n° 301 du 30 mars 1936 (15 jours pour les pays voisins — 30 jours pour le reste de l'Europe — 80 jours pour le reste du monde).

L'intervenant indique qu'un projet de décision-cadre concernant l'exécution des jugements par défaut est en cours d'élaboration au sein de l'Union européenne.

Le projet de décision-cadre contient des règles applicables lorsqu'un jugement par défaut a été rendu. L'exécution du mandat d'arrêt européen aux fins d'exécution d'une peine ou d'une mesure de sûreté privative de liberté peut être refusée si l'intéressé n'a pas comparu en personne au procès qui a mené à la décision, sauf s'il peut être démontré que l'intéressé :

a) en temps utile

(i) soit a été cité à personne et a ainsi été informé de la date et du lieu fixés pour le procès qui a mené à la décision, soit a été informé officiellement et effectivement par d'autres moyens de la date et du lieu fixés pour ce procès, de telle sorte qu'il a été établi de manière non équivoque qu'il a eu connaissance du procès prévu;

et

(ii) a été informé qu'une décision pouvait être rendue en cas de non-comparution;

of

b) op de hoogte was van het voorgenomen proces, een zelf gekozen of van overheidswege toegewezen raadsman heeft gemachtigd zijn verdediging op het proces te voeren, en op het proces ook werkelijk door die raadsman is verdedigd;

of

c) nadat de beslissing aan hem was betekend en hij uitdrukkelijk was geïnformeerd over zijn recht op een verzetprocedure of een procedure in hoger beroep, waarop hij het recht heeft aanwezig te zijn, waarop de zaak opnieuw ten gronde wordt behandeld en nieuw bewijsmateriaal wordt toegelaten, en die procedure kan leiden tot herziening van de oorspronkelijke beslissing:

(i) uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat hij de beslissing niet betwist;

of

(ii) niet binnen de voorgeschreven termijn verzet of hoger beroep heeft aangetekend;

of

d) de beslissing niet persoonlijk aan de betrokkene is betekend, maar

(i) hem na overlevering onverwijld persoonlijk zal worden betekend en hij uitdrukkelijk zal worden geïnformeerd over zijn recht op een verzetprocedure of een procedure in hoger beroep, waarop hij het recht heeft aanwezig te zijn, waarop de zaak opnieuw ten gronde wordt behandeld en nieuw bewijsmateriaal wordt toegelaten, en die kan leiden tot herziening van de oorspronkelijke beslissing;

en

(ii) de betrokkene geïnformeerd wordt over de termijn waarover hij beschikt om verzet of hoger beroep aan te tekenen, als vermeld in het desbetreffende Europees aanhoudingsbevel.

Europees arrest Da Luz Domingues Ferreira t/ België van 24 mei 2007

Het Europees Hof besloot tot een schending van artikel 6, § 1, van het EVRM omdat een verstekarrest van het hof van beroep aan de betrokkene in een buitenlandse gevangenis was betekend, zonder dat hij ingelicht was over de wijze waarop hij zich tegen de beslissing kon voorzien.

Daarop wordt nu een beschrijving van de verzetprocedures toegevoegd aan het Europees aanhoudingsbevel, waarbij de betrokkene kennis krijgt van het verstekvonnis.

ou

b) ayant eu connaissance du procès prévu, a donné mandat à un conseil juridique, qui a été désigné soit par l'intéressé soit par les pouvoirs publics, pour le défendre au procès, et a été effectivement défendu par ce conseil pendant le procès;

ou

c) après s'être vu signifier la décision et avoir été expressément informé de son droit à une procédure d'opposition ou à une procédure d'appel, à laquelle l'intéressé a le droit de participer et qui permet de réexaminer l'affaire sur le fond, en tenant compte des nouveaux éléments de preuve, et peut aboutir à une révision de la décision initiale:

(i) a indiqué expressément qu'il ne contestait pas la décision;

ou

(ii) n'a pas fait opposition ou interjeté appel dans le délai imparti;

ou

d) n'a pas reçu personnellement la signification de la décision, mais

(i) la recevra personnellement sans délai après la remise et sera expressément informé de son droit à une procédure d'opposition ou d'appel, à laquelle l'intéressé a le droit de participer et qui permet de réexaminer l'affaire sur le fond, en tenant compte des nouveaux éléments de preuve, et peut aboutir à une révision de la décision initiale;

et

(ii) sera informé du délai dont il dispose pour faire opposition ou interjeter appel, comme le mentionne le mandat d'arrêt européen concerné.

Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme Da Luz Domingues Ferreira contre la Belgique, du 24 mai 2007

La Cour européenne des droits de l'homme a conclu à une violation de l'article 6, § 1er, de la CEDH parce qu'un arrêt par défaut de la cour d'appel avait été signifié à l'intéressé dans une prison étrangère, sans qu'il ait été informé de la manière dont il pouvait faire appel de cette décision.

C'est depuis lors qu'une description des procédures d'opposition est jointe au mandat d'arrêt européen par lequel l'intéressé prend connaissance du jugement par défaut.

De vraag rijst of dit voldoende is in het licht van artikel 6 van het EVRM.

Daarom past de regering de tekst van artikel 187 van het Wetboek van Strafvordering aan.

De betrokkene krijgt nu ook nog de mogelijkheid om in verzet te komen binnen de vijftien dagen na de dag waarop hij werd overgeleverd of in het buitenland terug in vrijheid werd gesteld.

In de memorie van toelichting verwijst de minister van Justitie naar het koninklijk besluit nr. 301 van 30 maart 1936, dat de termijnen uit artikel 55 verlengt voor de beklaagden die noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch gekozen woonplaats in België hebben.

Kan in dit kader bij een Europees aanhoudingsbevel in een Europees land, dat geen buurland is of niet het Verenigd Koninkrijk, ook verzet worden aangetekend binnen de 30 dagen na het overleveren of de vrijlating in dat betrokken land, of is het sowieso 30 dagen? (koninklijk besluit nr. 301 moet nog onderzocht worden)

De heer Mahoux stelt vast dat vzw's die verplicht zijn hun balans in te dienen een bijdrage van 3,72 euro zullen moeten storten. Hij veronderstelt dat men een discriminatie heeft willen wegwerken tussen zij die de bijdrage moesten betalen en de personen die dat niet moesten doen. Spreker vindt deze rechtzetting terecht.

De minister bevestigt dit. Men heeft de maatregel uitgebreid tot deze vzw's zonder het bedrag te veranderen.

De minister zal de technische vragen onderzoeken en in plenaire vergadering beantwoorden.

IV. STEMMINGEN

Het wetsontwerp in zijn geheel is aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

De commissie brengt nog een aantal tekstcorrecties aan die evenwel niets aan de inhoud van het wetsontwerp wijziggen.

Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De rapporteur,
Christophe COLLIGNON. Patrik VANKRUNKELSVEN.

De voorzitter,

La question se pose toutefois de savoir si cette disposition présente suffisamment de garanties à la lumière de l'article 6 de la CEDH.

C'est pourquoi le gouvernement adapte le texte de l'article 187 du Code d'instruction criminelle.

L'intéressé a désormais aussi la faculté de faire opposition dans les quinze jours de sa remise ou de sa remise en liberté à l'étranger.

Dans l'exposé des motifs, le ministre de la Justice fait référence à l'arrêté royal n° 301 du 30 mars 1936, qui prolonge les délais de l'article 55 pour les inculpés qui n'ont en Belgique ni domicile, ni résidence, ni élection de domicile.

Dans ce cadre, est-il possible, en cas de mandat d'arrêt européen dans un pays européen qui n'est ni voisin de la Belgique ni le Royaume-Uni, de faire opposition dans les 30 jours de la remise ou de la remise en liberté dans le pays en question ou le délai est-il de toute façon de 30 jours? (AR n° 301 encore à examiner)

M. Mahoux constate que les ASBL qui ont l'obligation de déposer leur bilan vont devoir verser une contribution de 3,72 euros. Il suppose que l'on a voulu faire disparaître une discrimination entre ceux qui devaient payer cette contribution et ceux qui ne le devaient pas. L'intervenant trouve que l'on a bien fait d'apporter cette rectification.

Le ministre le confirme. On a élargi la mesure à ces ASBL sans modifier le montant en question.

Le ministre se penchera par ailleurs sur les questions techniques et y répondra en séance plénière.

IV. VOTES

L'ensemble du projet de loi a été adopté par 10 voix et 1 abstention.

La commission apporte en outre quelques corrections de texte qui ne modifient cependant pas le contenu du projet de loi.

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le rapporteur,
Christophe COLLIGNON. Patrik VANKRUNKELSVEN.

Le président,